

ПОРОДИЧНИ

В О Д И Ч

ПОРОДИЧНИ

В О Д И Ч

Издавач:

Црква Исуса Христа светаца последњих дана
Солт Лејк Сити, Јута

© 1992, 1999, 2001, 2006 by Intellectual Reserve, Inc.

Сва права су задржана

Printed in the United States of America

Одобрење за енглески језик: 2/06

Превод одобрен: 2/06

Наслов оригинала: *Family Guidebook*
Serbian

Садржај

„Породица: Проглас свету“	iv
Уређење и сврха породице	1
Подучавање јеванђеља у дому	5
Испуњавање породичних дужности	13
Обука за вође	17
Одржавање богослужења код куће (за породице у изолованим областима)	18
Свештенички обреди и благослови	20
Набавка црквених материјала и проналажење података о породичној историји	28

„Породица: Проглас свету“

Године 1995., Прво председништво и Веће дванаесторице апостола објавили су „Породица: Проглас свету“. Овај проглас је објава и потврда учења и обичаја које су пророци понављали кроз историју Цркве. Он садржи начела која су од суштинске важности за срећу и благостање сваке породице. Чланови породице треба да проуче проглас и живе по његовим начелима.

„Ми, Прво председништво и Савет дванаесторице апостола Цркве Исуса Христа светаца последњих дана, свечано објављујемо да је брак између мушкарца и жене створен од стране Бога и да је породица у средишту Створитељевог плана у вези са вечном судбином Његове деце.

Сва људска бића – мушко и женско – створени су на слику Божју. Свако од њих је вољени духовни син или кћерка небеских родитеља, те као такав, свако поседује божанску природу и судбину. Род чини суштинско обележје личног предсмртног, смртног иечног идентитета и сврхе.

У предсмртном постојању, духовни синови и кћерке познавали су и поштовали Бога као свог Вечног Оца и прихватили Његов план према коме би Његова деца могла добити материјално тело и стећи земаљско искуство, ради напретка ка савршенству и коначном остварењу своје божанске судбине наследника вечног живота. Божански план среће омогућава наставање породичне везе и након

гроба. Свети обреди и завети, доступни у светим храмовима, појединцима пружају могућност да се врате у Божје присуство, а породицама да буду вечно сједињене.

Прва заповест коју је Бог дао Адаму и Еви била је у вези са њиховом могућношћу родитељства у својству мужа и жене. Објављујемо да је Божја заповест Његовој деци да се множе и напуне земљу и даље на снази. Уз то, објављујемо да је Бог заповедио да се свете моћи стварања живота могу користити једино између мушкарца и жене, законито венчаних у својству мужа и жене.

Објављујемо да је начин на који је смртни живот створен божански успостављен. Сведочимо о светости живота и његовој важности у Божјем вечном плану.

Муж и жена имају озбиљну одговорност да се воле и брину једно о другом и о својој деци. Деца су наследство од Господа (Псалми 127:3). Родитељи имају свету дужност да своју децу подижу у љубави и праведности, да им

обезбеди задовољење материјалних и духовних потреба, да их подучавају да воле и служе једни другима, да их уче да се придржавају заповести Божјих, као и да буду грађани који се придржавају закона где год да живе. Мужеви и жене, мајке и очеви, сматраће се одговорнима пред Богом за неиспуњавање ових обавеза.

Породица је створена од стране Бога. Брак између мушкарца и жене основ је Његовог вечног плана. Деца имају право да буду рођена у брачним оквирима и подизана од стране оца и мајке који поштују своје брачне завете и испуњавају их са потпуном оданосћу. Срећа у породичном животу најбоље ће бити достигнута кроз његово заснивање на учењима Господа Исуса Христа. Успешни бракови и породице засновани су и подупрти начелима вере, молитве, покајања, праштања, поштовања, љубави, самилости, рада и корисних забавних активности. Према Божанској замисли, очеви треба да воде породице у љубави и праведности. При томе, одговорни су да својим породицама обезбеди живо-

тне потребе и заштиту. Мајке су првенствено одговорне за негу њихове деце. У овим светим одговорностима, очеви и мајке дужни су да једни другима помажу као равноправни судругови. Неспособност, смрт или неки други разлози могу бити узроци другачије поделе појединачних задатака. Кад год за то постоји потреба, шири породица треба да пружи помоћ.

Упозоравамо појединце који нарушавају завет чедности, који злостављају супруге или потомство, или који пак занемарују испуњавање својих породичних дужности, да ће се једног дана наћи одговорни пред Богом. Уз то, упозоравамо да ће распад породице, појединцима, заједницама и народима донети несреће проречене од стране древних и данашњих пророка.

Позивамо одговорне грађане и надлежне у владама широм света, да потпомажу ове мере, створене ради подупирања и јачања породице као основне јединице друштва. 1995, 102).

Уређење и сврха породице

Уређење

У Цркви Исуса Христа светаца последњих дана, породица је света и најважнија друштвена јединица у овоземаљском животу и вечности. Бог је створио породице како би донео срећу својој деци, омогућио им да науче исправна начела у

пријатном амбијенту и припремио их за вечни живот.

Дом је најбоље место за подучавање, учење и примену јеванђеоских начела. То је место на коме појединци уче како да обезбеде храну, одећу, кров над главом и остале потрепштине. Отац и мајка, као равноправни партнери, треба да помогну сваком члану породице:

- Да трага за истином и развије веру у Бога.
- Да се покаје за грехе, крсти ради ослобађања од греха, постане члан Цркве Исуса Христа светаца последњих дана и прими Светог Духа.

- Да се покори Божјим заповестима, марљиво проучава Света писма, свакодневно приноси личне молитве и служи другима.
- Да дели јеванђеље са другима.
- Да буде дариван и венчан у храму са достојним сапутником за вечност, створи срећан дом за породицу и породицу подржава љубављу и жртвовањем.

- Да трага за подацима о преминулим прецима и обави храмске обреде за њих.

- Да обезбеди храну потребну за духовно, друштвено, физичко и емотивно здравље.

Отац је глава породице и његова дужност је да подучава децу и

обезбеди животне потрепштине за породицу. Достојан и способан отац у Цркви има прилику да буде носилац свештенства, што је моћ и власт да делује у Божје име. Са том моћу и влашћу, отац постаје свештенички вођа породице. Он предводи своју породицу у припреми за повратак у присуство нашег Небеског Оца. Његова супруга је његов најважнији сарадник, партнер и саветник. Муж и жена треба заједно да се саветују у вези са свим питањима која се тичу породице и дома.

Отац треба да обезбеди задовољење духовних потреба своје породице. Он треба да се постара да чланови породице буду подучени јеванђељу Исуса Христа и треба да уради све што може како би их охрабрио и помогао им да се покоре Господњим заповестима.

Отац који носи свештенство може благословити чланове своје породице и обезбедити задовољење њихових духовних потреба. Влашћу одговарајућег свештенства и *уз одобрење свог свештеничког вође*, отац може:

1. Давати име и благослов деци.
2. Крстити децу (и друге).
3. Потврђивати децу (и друге) за чланове Цркве и поверити им Светог Духа.
4. Поверити свештенство својим синовима (и другима) и заредити их у службе свештенства.

5. Благосиљати и делити причешће.
6. Посвећивати гробове.

Без одобрења свог свештеничког вође, отац који носи Мелхиседеково свештенство може освећивати уље и благосиљати чланове своје породице и друге када су болесни и давати им посебне благослове у другим приликама када искрсне потреба. (Видети стр. 18-25 у овом водичу ради упутства за обављање свештеничких обреда и давање благослова.)

Отац треба да се постара да његова породица активно буде укључена у три основне дужности:

1. Личну и породичну духовну и световну припремљеност.
2. Дељење јеванђеља.
3. Породичну историју и храмске обреде за живе и мртве.

Мајка је равноправан партнер и саветник свом супругу. Она му помаже у подучавању њихове деце Божјим законима. Ако у кући нема оца, мајка је глава породице.

Отац и мајка морају имати исти циљ. Он треба да буде припрема свих чланова породице за повратак нашем Небеском Оцу. Они треба да буду јединствени док раде на том циљу. Господ је успоставио Цркву како би очевима и мајкама помогао да подучавају своје породице и старају се о њима.

Када у породицу дођу деца, родитељи треба да их воле, подучавају их јеванђеоским истинама и буду примери праведног живота. Деца треба да уче и држе Божје заповести. Она треба да поштују и слушају своје родитеље.

Снага Цркве зависи од породица и појединаца који живе по јеванђељу Исуса Христа. Степен у коме породица ужива благослове јеванђеља у великој мери зависи од тога колико добро отац и мајка разумеју и извршавају своје основне родитељске дужности. Црква никада није имала намеру да очевима и мајкама даје програме и дужности који ће их преоптеретити или обесхрабрити или проузроковати да запоставе своје најосновније дужности.

Циљ

Због тога што нас наш Небески Отац воли, Он жели да постанемо узвишени као што је Он. Да би нам помогао, дао нам је план који треба да следимо, заснован на божанским законима истине. Они који уче о том плану и верно га следе, једног дана моћи ће да постану као наш Отац на Небу и уживају живот какав Он води.

Део плана био је да напустимо небо и дођемо на земљу. Овде добијамо физичко тело, учимо кроз искуства и доказујемо своју достојност да поново живимо у

Божјем присуству. Своју достојност доказујемо слободно бирајући да поштујемо Његове законе (видети Аврам 3:23-25; 2. Нефи 2:27).

Да би нам помогао да се припремимо за живот са Њим, наш Небески Отац организовао нас је у породице. Кроз свете обреде и завете, наше породице могу бити вечно сједињене.

Подучавање јеванђеља у дому

Подучавање деце са нежношћу и љубављу

Господ је родитељима заповедио да своју децу подучавају јеванђељу. Рекао је да

ако родитељи имају децу у Сиону, или у неком од округа његових који су уређени, а не уче их да схвате учење о покајању, вери у Христа, Сина Бога живог, и о крштењу, и дару Духа Светога полагањем руку, кад напуне осам година, грех ће бити на главама родитеља.

То нека је закон за становнике Сиона или сваког од округа његових који су уређени.

А деца њихова имају бити крштена за ослобађање од греха када напуне осам година и примити полагање руку.

И они имају уз то учити децу да се моле и да усправно ходају пред Господом (видети УИЗ 68:25-28).

Родитељи треба да подучавају са нежношћу и љубављу, сећајући се савета апостола Павла да „децу своју ... гајите ... у науци и у страху Господњем“ (Ефесцима 6:4).

Породично проучавање Светих писама

Ми можемо постати као наш Небески Отац и уживати живот какав Он води, само поштовањем закона

на којима је тај благослов заснован (видети УИЗ 130:20-21). Пре него што будемо у могућности да живимо по њима, морамо знати који су то закони. Немогуће је да човек буде спасен у незнању (видети УИЗ 131:6).

Исус Христ је наш вођа и законодавац. Он зна начин и законе које морамо поштовати и позвао је сваког од нас да Га следимо. Рекао је: „Ја сам пут и истина и живот; нико неће доћи Оцу до кроза ме“ (Јев. по Јовану 14:6). Да бисмо постали као наш Небески Отац и вратили Му се, морамо научити Исусова учења и следити их. Имамо Света писма која нам помажу да учимо о животу, учењима и заповестима Исуса Христа.

Четири књиге које Црква прихвата као Света писма су Библија, Мормонова књига, Учење и завети и Драгоцени бисер. Оне објашњавају законе јеванђеља и стандарде по којима треба да меримо све мисли, дела и учења. Помажу нам да учимо о животу и учењима Исуса Христа и дају нам примере људи који су имали веру у Бога и држали Његове заповести.

Исус нас је подучавао да истражујемо и проучавамо Света писма (видети Јев. по Јовану 5:39; 3. Нефи 23:1; УИЗ 88:118).

Породице треба заједно, редовно да проучавају Света писма како би научиле и следиле Господња учења. Родитељи треба да окупе

своје породице сваког дана у одређено време како би читали Света писма и разговарали о њима. Сваки члан породице који уме да чита треба да има прилику да чита Света писма.

Пре читања Светих писама, један члан породице може дати молитву и замолити Небеског Оца да свакога појединачно благослови да схвати оно што се чита и да о томе стекне сведочанство. Ако желе, породице могу имати породичну молитву после читања Светих писама.

Док породице читају и промишљају о Светим писмима, оне ће пожелети да постану налик Спаситељу и пронаћи ће више среће и мира у својим животима.

Личне и породичне молитве

Свако од нас мора научити да разговара са нашим Небеским Оцем путем молитве. Он нас воли и жели да разговарамо са Њим. Он жели да Му се захваљујемо на нашим благословима и тражимо од Њега помоћ и вођство. Он ће

нам помоћи када замолимо. Молитве углавном изговарамо погнуте главе, затворених очију док клечимо, седимо или стојимо.

Морамо запамтити четири важна начела молитве:

1. Своје молитве почињемо обраћањем нашем Оцу на Небу: „Наш Оче на Небу...”
2. Захваљујемо нашем Оцу на Небу на стварима које нам даје: „Захваљујемо Ти...”
3. Молимо Га за помоћ која нам је потребна: „Молимо Те...”
4. Своје молитве завршавамо у Спаситељево име: „У име Исуса Христа, амен.”

У нашим молитвама не морамо увек да следимо сва та четири корака, али имајући их на уму, лакше ћемо научити како да се молимо. Своје молитве увек треба да почнемо првим и завршимо

четвртим кораком, а оно што говоримо у средини зависиће од тога шта осећамо да је важно. Понекад ћемо велики део молитве посветити захваљивању нашем Небеском Оцу. У другим приликама, можда ћемо желети да највећи део своје молитве потрошимо молећи за Његову помоћ.

Личне молитве

Свако треба да се моли самостално барем једанпут сваког јутра и вечери. Родитељи треба да науче децу да се моле чим почну да говоре. Родитељи могу да науче децу да се моле тако што ће клечати поред њих, док ће она понављати реченицу за реченицом. Убрзо, деца ће бити у стању да се моле сама.

Породичне молитве

Свака породица треба свакодневно да има породичну молитву. Читава

породица клечи заједно, а глава породице даје молитву или за то замоли једног члана породице. Свако треба редовно да има прилику да да молитву. Када су мала деца на реду, помагаће им родитељи. Породична молитва је одлична прилика да се деца науче како да се моле, као и да се подуче начелима као што су вера у Бога, понизност и љубав.

Посебне молитве

Родитељи треба да науче своју децу да је Бог увек спреман да чује њихове молитве. Поред својих редовних личних и породичних молитви, они се могу молити у било које време када им је потребна посебна помоћ или желе да изразе захвалност.

Благосиљање хране

Родитељи треба да се постарају да чланови породице науче да се захваљују Богу на својој храни и замоле Га да је благослови, пре него што је поједу. Свака особа, укључујући и малу децу, треба да дође на ред да да благослов. Давање молитве за благосиљање хране

помаже родитељима и деци да науче да буду захвални нашем Небеском Оцу.

Породично кућно вече

Породично вече намењено је свима, укључујући тек венчане парове, оца и мајку са децом, самохране родитеље са децом, родитеље чија деца не живе код куће, младе одрасле у групама за породично кућно вече и оне који живе сами или са цимерима. Свако, независно од околности, може бити благословљен одржавањем породичних кућних вечери. Црква не заказује никакве активности за понедељак увече, како би породице могле да буду заједно на породичној кућној вечери.

Прво председништво каже: „Обећавамо вам велике благослове ако будете следили Господњи савет и редовно одржавали породичне кућне вечери. Непрестано се молимо да родитељи у Цркви прихвате своју одговорност да подучавају своју децу и примером им покажу јеванђеоска

начела. Нека вас Бог благослови да budete марљиви по питању ове, најважније одговорности“ (“Message from the First Presidency”, *Family Home Evening Resource Book* (1983. год.), стр. iv).

Као патријарх своје породице, отац председава на породичној кућној вечери. У очевом одсуству, председава мајка. Родитељи воде породично кућно вече или за то одреде једног члана породице. Они излажу лекције или подучавање поверавају деци која су за то довољно стара. Свако ко је довољно стар, треба да има прилику да учествује. Млађа деца треба да помажу на тај начин што ће водити музику, цитирати Света писма, одговарати на питања, држати слике, изнети послужење и молити се.

Следи пример тока породичне кућне вечери:

- Уводна песма (породица)
- Уводна молитва (један члан породице)
- Песма или читање Светих писама (један члан породице)
- Лекција (отац, мајка или старије дете)
- Активност (води је један члан породице уз учешће свих)
- Закључна песма (породица)
- Закључна молитва (један члан породице)
- Послужење

Породица може одржати кућно вече на много других начина. Свака активност која окупља породицу, јача њихову међусобну љубав, помаже им да се приближе Небеском Оцу и охрабрује их да живе праведно, може бити породично кућно вече. Примери таквих активности обухватају читање Светих писама, разговоре о Јеванђељу, дељење сведочанстава, обављање пројеката служења, заједничко певање, одлазак на излет, играње породичних игара и пешачење. Свако породично кућно вече треба да обухвати молитву.

Лекције на породичним кућним вечерима могу да буду засноване на Светим писмима, речима пророка последњих дана, нарочито говорима са генералних конференција, личним искуствима и сведочанствима. Многе лекције треба да су усмерене на рођење, живот, учења и помирење Спаситеља. *Јеванђеоска начела, Основи јеванђеља, Одани вери и брошура За јачање омладине*, као и црквени часописи, садрже чланке и остале податке о многим темама које треба да буду део лекција на породичним кућним вечерима.

Следе предлози тема за дискусију на кућним вечерима:

- План спасења
- Исусов живот и учења
- Покајање
- Молитва

- Пост
- Реч мудрости
- Господње мерило морала
- Значење причешћа
- Десетина
- Захвалност
- Поштење
- Дубоко поштовање према Богу и поштовање Његових творевина
- Припрема за крштење, заређење у свештенство или брак
- Припрема за улазак у храм
- Читање Светих писама
- Светковање Шабата
- Праштање другима
- Стицање и дељење сведочанства
- Дељење јеванђеља са другима
- Прикупљање породичне историје
- Схватање и прихватање смрти
- Решавање породичних проблема
- Вођење породичних финансија
- Дељење породичних кућних послова
- Вредновање музике и уживање у њој

Празници и посебне прилике

Празници и посебне прилике, као што су Божић, Ускрс, годишњица обнове свештенства, конференције,

одлазак члана породице на мисију, рођење, крштење, заређење члана породице, могу бити одлична прилика за подучавање истинама јеванђеља.

Десетина и прилози

Господ је свом народу заповедио да живи по закону десетине и буде достојан обећаних благослова (видети Малахија 3:8-11).

Одлична прилика да родитељи децу подуче о закону плаћања десетине и прилога је када их они сами плаћају. На децу утичу поступци њихових родитеља. Деца која добијају џепарац треба да плаћају десетину. Свако дете треба да има три касице: једну за десетину, једну за мисију и једну за новац за трошење. Сваки пут када добије новац, треба да научи да прво стави 10 процената у касицу за десетину, затим неки износ у касицу за мисију, а остатак у касицу за трошење.

Када дете плаћа десетину, родитељи треба да га науче да попуни

признаницу за десетину, да је стави у коверту са новцем и да коверту да или пошаље члану свог бискупства или председништва огранка. Породице које живе у изолованим областима десетину треба да дају свештеничком вођи који им је одређен.

Разговори за време obroka

Време obroka може бити добра прилика за разговор о јеванђељу. Мала деца воле да питају и одговарају на питања о јеванђељу. Када не знају одговор, отац или мајка могу дати кратак одговор и подучавати о јеванђељу. Не треба сваки оброк да обухвати разговор о јеванђељу, али такав разговор, два или три пута недељно, може помоћи породици да научи јеванђеље.

Приче пред спавање

Пошто највећи број деце воли приче пред спавање, оне пружају изванредне могућности за подучавање јеванђеља кроз причање или читање прича из Светих писама, црквених издања или личног искуства. Приче о поштењу, дељењу и љубазности уче важним начелима јеванђеља.

Заједнички рад

Док породице заједно раде око куће, искрсавају многе могућности за подучавање јеванђеља. Док се чисти кућа или ради у дворишту или башти, на пример, родитељи

треба да буду спремни за могућности да говоре о јеванђељу. Деца ће често постављати питања. Родитељи увек треба да одвоје време за једноставне одговоре. Коментари као што су: „Ти си вредан. Сигуран сам да је Небески Отац поносан на тебе“ или „Погледај предивне облаке које је Небески Отац створио“, деци могу дати осећај захвалности према нашем Небеском Оцу и уверење да Он стварно постоји.

Породична саветовања

Родитељи могу позивати чланове породице да се окупе на породичном саветовању. Породице ова саветовања могу користити да

би поставили породичne циљеве, решавали породичne проблеме, дискутовали о финансијама, правили планове, подржавали и јачали једни друге, сведочили и молили се једни за друге. Саветовање се може одржати кад год је потребно. Ако желе, родитељи могу саветовање одржавати сваке недеље или као саставни део породичне кућне вечери. Уважавање мишљења и осећања других је основ за успех породичних саветовања.

Поверљиви разговори

Многи родитељи мисле да им редовни, поверљиви разговори са сваким дететом помажу да се приближе својој деци, охрабре их и подуче их јеванђељу. Такви разговори могу бити формални или неформални и могу се често водити.

Родитељи треба да изразе љубав према детету и поверење у њега, а дете треба да има прилику да

изрази своја осећања у вези са било којом темом, проблемом или искуством. Родитељи треба пажљиво да саслушају дете, а његове проблеме и поверљивост треба озбиљно да схвате. Родитељи и дете могу се молити заједно. Проблеми који се уоче током разговора, а који обухватају друге чланове породице могу се решавати на следећој породичној кућној вечери.

Породичне активности

Родитељи често треба да планирају прилике током којих ће читава породица нешто радити заједно. Излети, камповање, породични пројекти, рад у кући и башти, пливање, пешачење и добри филмови, неке су од многобројних активности у којима породице могу заједно уживати.

Породица која ужива у заједничким активностима осетиће већу љубав и склад. Деца ће радије слушати своје родитеље и следити њихове савете када осећају већу блискост са њима. Родитељи ће успешније моћи да их подучавају јеванђељу.

Испуњавање породичних дужности

Мисија Господње Цркве је да помогне свим људима да приђу Христу. Породице могу помоћи остварењу ове мисије када:

1. Обезбеђују задовољење својих духовних и физичких потреба и помажу испуњавању потреба других људи.
2. Деле јеванђеље са другима.
3. Старају се о томе да чланови породице добију храмске препоруке и помажу да се ти благослови обезбеде за њихове преминале претке.

Духовне и физичке потребе

Духовне потребе

Претходни одељак овог водича - „Подучавање јеванђеља у дому“ садржи информације о томе како породице могу обезбедити своје духовне потребе.

Физичке потребе

Породице треба да постану самосталне како би могле да обезбеде задовољење својих физичких потреба и помогну другима. Да би постали самостални, чланови породице морају бити спремни да раде. Рад је физички, умни или духовни напор. Он је извор

достигнућа, среће, самопоуздања и напретка. Родитељи треба да настоје да буду самостални и исто тако уче своју децу. Самосталност ће им омогућити да помогну онима у потреби.

Очеви су одговорни за обезбеђење животних потрепштина и заштите своје породице. Мајке су првенствено одговорне за неговање своје деце. Родитељи треба да се постарају да породица има чист дом, здраву храну, одећу, медицинску и стоматолошку негу, могућности за стицање образовања, подучавање о вођењу финансија и, ако је могуће, обуку о узгоју намирница. Родитељи треба да подучавају своју децу како да припремају храну и конзервирају је за каснију употребу.

Они треба да буду спремни на напоран рад ради задовољења тих физичких потреба. У Мормоновој књизи пише да родитељи не треба да дозволе да њихова деца иду гладна или гола (видети Мосија 4:14). Родитељи треба да планирају и припреме се да обезбеде породицу у време болести, несреће, незапослености или других потешкоћа. Уколико отац има проблема са задовољењем физичких потреба своје породице и ако остали чланови нису у могућности да помогну, он може тражити помоћ преко свештеничких вођа.

Деца могу помоћи у задовољењу физичких потреба својих породица

помажући родитељима у њиховом послу, добро учећи у школи, водећи рачуна о својој одећи и осталој имовини, одржавајући себе и своје домове чистим и уредним и одржавајући добро здравље.

Чланови породице треба да побољшају своју способност читања, писања и основних аритметичких операција и треба да искористе сваку прилику за стицање знања и побољшање способности. Они треба да се покоравају Речи мудрости и једу здраву храну. Када је могуће, породице треба да ускладиште једногодишњу залиху, или што је више могуће, основних животних намирница. Чланови породице треба да избегавају непотребно задуживање, треба да штеде за будућност, да испуњавају све своје обавезе и своје приходе користе мудро, избегавајући расипање.

Родитељи треба да уче своју децу да деле са другима. Скоро свако може дати нешто, без обзира колико мало има. Један од начина да се помогне онима у невољи јесте да се пости једном месечно и приложи посни принос који се користи да се нахране гладни, пружи уточиште бескућницима, обуку голи и притекне у помоћ угроженима. Када помажемо другима, показујемо своју љубав према Господу. Он је рекао: „Кад учинисте једноме од ове моје најмање браће, мени учинисте“ (Јев. по Матеју 25:40).

Дељење јеванђеља

Господ нас, кроз пророке последњих дана, подучава да сваки члан Цркве има одговорност да дели јеванђеље са другима. Дужност сваке особе која је упозорена јесте да упозори своје ближње (видети УИЗ 88:81). Алма, пророк из Мормонове књиге, објаснио је да, када се крстимо, треба да будемо вољни да стојимо као Божји сведоци у свако време, у свему и на сваком месту (видети Мосија 18:9).

Чланови породице треба да ураде све што могу да би помогли својим рођацима, пријатељима и ближњима да науче нешто о јеванђељу Исуса Христа и благословима које оно може унети у њихове животе. Дељењем јеванђеља, родитељи и деца могу ојачати своја лична сведочанства и другима донети благослове јеванђеља. Породице могу:

- Да буду добар пример покоривајући се заповестима (видети

Јев. по Матеју 5:16).

- Да буду захвалне за своје чланство у Цркви (видети Римљанима 1:16), и обавесте остале да су чланови.
- Да питају познанике да ли желе да сазнају више о Цркви.
- Да замоле Господа да им помогне да одаберу породицу или појединца који је спреман да чује јеванђеље.
- Да породицу или појединца на неки начин упознају са Црквом, на пример, позивајући их на породично кућно вече или црквени састанак или активност, дајући им да читају црквене књиге или памфлете, или са њима разговарајући о благословима јеванђеља.
- Да позову породицу или појединца у свој дом где ће их подучавати мисионари.

Родитељи су одговорни да припреме себе и своју децу за служење пуновремене мисије. Да би припремили децу, посебно синове, родитељи треба да подучавају о јеванђељу у дому, да појединачно и породично проучавају Света писма и моле се, и често говоре о одговорностима и благословима дељења јеванђеља. Они своју децу могу учити да штете за мисију, вредно раде, буду независни, да воле друге људе и служе им.

Храмски обреди за живе и мртве

У храмовима, достојни чланови Цркве примају свете обреде и улазе у завете са Богом. Они такође учествују у раду на обредима за своје преминуле претке. Када је могуће, и отац и мајка треба од својих свештеничких вођа да добију храмске препоруке и оду у храм да би примили своје храмске обреде. Ако нису у стању да оду у храм, треба да живе достојни храмске препоруке.

Породице имају свету одговорност да се постарају да се храмски обреди обаве за њихове претке који су умрли не примивши их. Чланови Цркве који су примили своје обреде треба да се враћају у храм што чешће им време, новчана средства и расположивост храма дозвољавају, како би обављали обреде за своје претке.

Очеви и мајке треба да сакупљају записе о важним догађајима из својих живота и живота своје деце, као што су уверења о благословима, крштењима, заређењима, закључењу брака и смрти, важна писма, фотографије, исечци из новина и слично. Они треба да сакупљају податке из своје личне историје и треба да подстичу сваког члана породице да бележи личну историју. Треба да помогну млађој деци да почну са бележењем своје личне историје.

Породице треба да прикупе податке о својим прецима и сакупе их у породичну историју. Сакупљање података треба да започну са своје четири последње генерације.

Обука вођа

Под вођством вођа округа, мисије или подручја, вође свештенства и помоћних организација треба да подуче родитеље како би схватили и извршили три основне породичне одговорности (видети стр. 12-15). Вође треба да подуче очеве и мајке о томе како треба да воде своје породице. Ако породица живи у изолованој области, округу, мисији или подручју, вође треба да се постарају да родитељи науче и испуњавају своје одговорности.

Одржавање богослужења код куће (за породице у изолованим областима)

Неке породице живе у изолованим областима и не могу редовно присуствовати састанцима одељења или огранка. *Са одобрењем председника округа, мисије или подручја*, овакве породице треба недељна богослужења да одржавају у својим домовима У областима у којима нема организованих црквених јединица, породицама је потребно одобрење председника области.

Отац или други носилац свештенства може припремити и благословити причешће ако је достојан и ако је свештеник у Ароновом свештенству или је носилац Мелхиседековог свештенства и ако *има одобрење својих свештеничких вођа*. Сваки носилац свештенства

може делити причешће. Смернице за послуживање причешћа налазе се на стр. 21-23 овог водича.

Недељна богослужења треба да буду једноставна, пуна поштовања и достојанствена. Могу се састојати од:

1. Уводне химне
2. Уводне молитве
3. Благосиљања и служења причешћа
4. Једне или више следећих ставки:
  - Једног или два кратка говора или сведочанства
  - Читања стихова из Светих писама и породичне дискусије
  - Лекције коју ће одржати један члан породице

5. Завршне химне

6. Завршне молитве

Током планирања недељног бого-служења, родитељи треба да траже и следе вођство Духа Господњег.

Народ из Мормонове књиге пружа пример овакве врсте службе. Састанке би своје Црква водила према начину и деловању Духа и моћу Духа Светога. Ако би их, наине, моћ Духа Светога навела да проповедају, или да опомињу, или да моле, или да понизно просе, или да певају, они би то чинили (видети Морони 6:9).

Породица треба да користи Света писма као основни водич. Поред њих, могу користити говоре са генералних конференција, *Основе Јеванђеља*, *Јеванђејска начела*, *Одани вери*, *За јачање омладине*, мисионарске памфлете, црквене часописе и остала црквена издања и аудио-визуелна средства.

Ако у породици нема носилаца одговарајућег свештенства, отац

или мајка могу окупити чланове породице и певати химне, проучавати стихове, молити се и зближити се једни са другима и са Небеским Оцем. Свештенички вођа, одређен за ту породицу, може повремено организовати могућност да породица узме причешће.

Радним данима, родитељи треба да организују активности као што су шетње, излети, добри филмови, посећивање рођака, спорт, музички програми и пливање.

Те породице десетину и посне прилоге, као и остале прилоге треба да предају свештеничком вођи који им је одређен.

Оне не треба да подносе писане извештаје Цркви, али њихов одређени свештенички вођа треба редовно да обавља интервјуе са оцем, тражећи од њега извештај о породици. Када је неопходно, вође ове интервјуе могу обављати телефоном.

Свештенички обреди и благослови

Свештенички обреди су света дела дата од Господа, а врше се влашћу свештенства. Свештенички благослови дају се влашћу свештенства за исцељење, утеху и охрабрење. Браћа која обављају обреде и благослове треба да се припреме живећи према јеванђеоским начелима и трудећи да их води Свети Дух. Сваки обред и благослов треба да врше достојанствено, придржавајући се следећих захтева. Обред мора да буде:

1. Обављен у име Исуса Христа.
2. Обављен влашћу свештенства.
3. Обављен уз све неопходне процедуре, као што су употреба одређених речи или употреба освећеног уља.

4. Ако је потребно, треба да га одобри одређени свештенички вођа који држи одговарајуће кључеве.

Обреди за које је потребно овлашћење свештеничког вође су: давање имена и благослова деци, обављање крштења и потврђења, поверавање свештенства и заређење у службу у свештенству, благосиљање и ношење причешћа и посвећење гробова.

Када више браће учествује у обреду или благослову, сваки лагано полаже леву руку на раме брата са своје леве стране. Не препоручује се пракса позивања великог броја носилаца свештенства да помогну.

Обреди и благослови објашњени у овом одељку, помоћи ће очевима

да у својим породицама служе као патријарси.

Давање имена и благослова деци

Сваки члан Цркве Христове који има децу, нека их донесе старешинама пред свом Црквом, а они ће на њих полагасти руке у име Исуса Христа и благословити их у име Његово (видети УИЗ 20:70). У сагласности са овим откривењем, само достојни мушкарци који су носиоци Мелхиседековог свештенства могу учествовати у давању имена и благослова деци. *За обред давања имена и благослова деци, потребно је одобрење председавајућих власти.*

Када се благосиља беба, мушкарци који су носиоци Мелхиседековог свештенства, окупљају се у круг и своје руке полажу под бебу. Када се благосиља старије дете, браћа своје руке лагано полажу на главу детета. Особа која даје благослов:

1. Обраћа се Небеском Оцу.
2. Изјављује да се благослов даје

влашћу Мелхиседековог свештенства.

3. Даје детету име.
4. Даје свештенички благослов онако како га Дух води.
5. Завршава у име Исуса Христа.

Крштење

Под вођством председавајуће власти, достојан свештеник или мушкарац, носилац Мелхиседековог свештенства, може крстити некога. Да би то учинио, он:

1. Стаје у воду са особом коју ће крстити.
2. Ради удобности и сигурности, својом левом руком држи десни зглоб особе, а особа која ће бити крштена својом левом руком држи леви зглоб лица које изводи крштење.
3. Подиже своју десну руку до правог угла.
4. Изговара пуно име особе и каже: Како ми је поверено од Исуса Христа, ја те крстим у име Оца, и Сина, и Светога Духа. Амен

(видети УИЗ 20:73).

5. Нека особа која се крсти својом десном руком запуши нос ради пријатности, а особа која изводи крштење нека своју десну руку стави високо на леђа особе и потпуно је зарони, заједно са одећом.

6. Помаже особи да устане из воде.

Два свештеника или мушкарца, који су носиоци Мелхиседековог свештенства, сведоци су на сваком крштењу, како би се уверили да је исправно изведено. Крштење мора бити поновљено ако речи нису изговорене тачно као што стоји у Учењу и заветима 20:73 или ако део тела или одеће особе није био потпуно зароњен. И особа која се крсти и особа која изводи обред треба да носе белу одећу, која се не провиди када се покваси.

Потврђење

Обраћеници који имају девет и више година и они који имају осам година, а чији ниједан родитељ није члан, потврђују се на састанку причешћа (видети УИЗ 20:41). Осмогодишња деца могу бити потврђена непосредно након крштења, на месту крштења, уколико је барем један родитељ члан Цркве и уколико оба родитеља одобре крштење и потврђење. *Под вођством бискупа или председника огранка*, овај обред могу извести један или више мушкараца који су носиоци Мелхиседековог свештенства. Они лагано полажу руке на главу особе. Онај који изводи обред тада:

1. Изговара пуно име особе.
2. Изјављује да обред врши влашћу Мелхиседековог свештенства.
3. Потврђује особу као члана Цркве Исуса Христа светаца последњих дана.
4. Даје дар Светог Духа речима: Прими Духа Светога.
5. Даје свештенички благослов онако како га Дух води.
6. Завршава у име Исуса Христа.

Поверавање свештенства и заређење у службу у свештенству

Бискуп или председник огранка надгледа поверавање Ароновог свештенства и заређење у службу ђакона, учи-

теља и свештеника. Пре заређења у службу у Ароновом свештенству, са том особом интервју мора обавити бискуп или председник огранка и утврдити да је достојна. Такође, мора бити подржана на састанку причешћа. Уз одобрење бискупа или председника огранка, свештеник може поверити Ароново свештенство другој особи и заредити је у службу у Ароновом свештенству.

Председник округа или мисије надгледа поверавање Мелхиседековог свештенства и заређење у службу старешине и високог свештеника.

Да би се поверило свештенство или особа заредила у службу у свештенству, један или више мушкараца који су носиоци потребног свештенства и које је председавајућа власт овластила, лагано полажу руке на главу особе. Онај који изводи обред тада:

1. Позива особу пуним именом.

2. Изјављује којом влашћу се обред врши (Ароновим или Мелхиседековим свештенством).
3. Поверава Ароново или Мелхиседеково свештенство, осим ако је раније поверено.
4. Заређује особу у службу у Ароновом или Мелхиседековом свештенству и предаје права, моћи и власт те службе.
5. Даје свештенички благослов онако како га Дух води.
6. Завршава у име Исуса Христа.

Причешће

Причешће је веома свети обред. Узимање причешћа, пружа могућност за присећање на живот, учења и Помирење Исуса Христа. То је време да се обнове завети које је свако начинио са Господом у време крштења (видети Мосија 18:8-10).

Учитељи и свештеници могу припремити причешће, свештеници га могу благословити, а ђакони, учитељи и свештеници могу га носити. Браћа, носиоци Мелхиседековог

свештенства, могу припремати, благословити и носити причешће, али то обично раде ако има премало браће Аронових свештеника. Ако је неко починио озбиљан грех, он не сме припремати, благословити, нити носити причешће, док се не покаје и то питање не реши са својим бискупом или председником огранка.

Они који припремају, благосиљају или носе причешће, овај обред послужује другима у име Господа. Сваки носилац свештенства овом задатку треба да приступи свечано и побожно. Он треба да буде уредан, чист и скромно одевен. Лични изглед треба да одражава светост обреда.

Браћа која припремају причешће то треба да ураде пре почетка састанка. Они неизломљен хлеб стављају у тацне за хлеб, које заједно са тацнама са причесним чашицама у којима се налази свежа вода, стављају на причесни сто. Хлеб и воду треба да прекрију чистом, белом тканином.

Током причесне химне, браћа код причесног стола склањају тканину са тацни за хлеб и ломе га на комадиће. Након химне, особа која благосиља хлеб треба да клекне и каже причесну молитву за хлеб. Браћа затим присутнима редом побожно служе хлеб. Особа која је председавајућа власт на састанку, прва прима причешће. Када сви добију прилику да узму хлеб,

браћа која су га делила враћају тацне на причесни сто. Они који су благословили причешће, поново прекривају тацне чим се хлеб подели.

Браћа код причесног стола склањају тканину са тацни за воду. Особа која благосиља воду треба да клекне и каже причесну молитву за воду. Браћа затим присутнима служе воду. Тацне се враћају на причесни сто и поново прекривају. Браћа која су благословила и носила причешће затим заузимају своје место међу окупљенима.

Причешће је намењено члановима Цркве, укључујући децу. Особа која води састанак не треба да објави да ће оно бити служено само члановима. Нечланови се никако не смеју спречити да узму причешће.

Причесне молитве треба да буду изговорене јасно, тачно и достојанствено. Ако особа која благосиља причешће начини грешку у изражавању и не исправи се, бискуп или председник огранка треба да је замоли да молитву изговори тачно.

Следи молитва за хлеб:

О Боже, Вечни Оче, молимо Те у име Сина Твојега Исуса Христа, благослови и посвети хлеб овај душама свих оних који га буду благовали, да га могу јести на спомен тела Сина Твојега и посведоче Теби, о Боже, Вечни Оче, да су

вољни преузети име Сина Твојега и увек Га се спомињати и држати заповести Његове које им Он даде, да Дух Његов увек буде с њима. Амен. (Видети УИЗ 20:77; видети и Морони 4.)

Следи молитва за воду:

О Боже, Вечни Оче, молимо Те у име Сина Твојега Исуса Христа, благослови и посвети ову воду душама свих оних који је буду пили, да је могу пити на спомен крви Сина Твојега која је за њих проливена. Да посведоче Теби, о Боже, Вечни Оче, како се увек спомињу Њега, да Дух Његов буде с њима. Амен. (Видети УИЗ 20:79; видети и Морони 5.)

Причешће треба склонити са стола што је пре могуће након састанка. Преостали хлеб може се појести.

За благосиљање и ношење причешћа потребно је одобрење председавајуће власти.

Освећење уља

Један (или више) носилаца Мелхиседековог свештенства освећују чисто маслиново уље за његову свету сврху помазања болесника или невољника.

Онај који освећује уље:

1. Држи отворену посуду са маслиновим уљем.
2. Обраћа се нашем Небеском Оцу.
3. Изјављује да делује влашћу Мелхиседековог свештенства.

4. Освећује уље (не посуду) и одрећује га за помазање болесника и невољника.

5. Завршава у име Исуса Христа.

Послуживање болеснима

Само носилац Мелхиседековог свештенства може послуживати болесницима или невољницима. Обично двојица или више њих послужују заједно, али један то може учинити и сам. Ако на располагању нема освећено уље, носилац Мелхиседековог свештенства може дати благослов влашћу свештенства.

Отац који је носилац Мелхиседековог свештенства треба да послужује болесним члановима своје породице. Он може замолити другог носиоца Мелхиседековог свештенства да му помогне.

Послуживање болеснима састоји се из два дела: (1) помазања уљем и (2) печатења помазања.

Помазање уљем

Један носилац Мелхиседековог свештенства помазује болесну особу. Да би то учинио, он:

1. На главу особе ставља кап освећеног уља.
2. Лагано поставља руке на главу особе и назива особу пуним именом.
3. Изјављује да особу помазује влашћу Мелхиседековог свештенства.
4. Изјављује да је помазује уљем које је освећено за помазање и благосиљање болесника и невољника.
5. Завршава у име Исуса Христа.

Печаћење помазања

Обично двојица или више носилаца Мелхиседековог свештенства своје руке лагано полажу на главу болесне особе. Један од мушкараца печати помазање. Да би то учинио, он:

1. Назива особу пуним именом.
2. Изјављује да печати помазање влашћу Мелхиседековог свештенства.
3. Даје благослов на начин на који га Дух води.
4. Завршава у име Исуса Христа.

Очински благослов и остали благослови утехе и савета

Очински благослови и остали свештенички благослови дају се да би се обезбедило вођство и утеха на начин на који Дух усмерава.

Отац који је носилац Мелхиседековог свештенства, може својој деци дати очински благослов. Такви благослови нарочито могу бити од помоћи када деца одлазе од куће на школовање, мисију, када се запошљавају, венчавају, одлазе у војску или се суочавају са несвакидашњим личним изазовима. Ови благослови могу бити велика снага породице. Породица може забележити очев благослов за породичну архиву, али се не чувају у Црквеним записима. Родитељи треба да подстичу децу да траже очински благослов у време невоље.

Достојни носиоци Мелхиседековог свештенства такође могу давати благослове утехе и савета својим супругама, члановима шире породице и осталима који их затраже.

Да би дао очински благослов или други благослов утехе и савета, носилац Мелхиседековог свештенства, сам или заједно са једним или више достојних носилаца Мелхиседековог свештенства, лагано полаже руке на главу особе која прима благослов. За такве благослове, уље није потребно. Онај који даје благослов тада:

1. Назива особу пуним именом.
2. Изјављује да благослов даје влашћу Мелхиседековог свештенства.
3. Даје благослов на начин на који га Дух води.
4. Завршава у име Исуса Христа.

Посвећење гробова

Особа која посвећује гроб мора бити носилац Мелхиседековог свештенства и *мора имати овлашћење свештеничког службеника који води службу.*

Да би посветио гроб, он:

1. Обраћа се Небеском Оцу.
2. Изјављује да посвећује гроб влашћу Мелхиседековог свештенства.
3. Посвећује и освећује гробну парцелу као место починка за тело преминулог.
4. Ако је прикладно, моли се да место буде посвећено и заштићено све до васкрснућа.
5. Моли Господа да утеши породицу и изражава остале мисли под вођством Духа.
6. Завршава у име Исуса Христа.

Ако породица жели, особа (пожељно је да то буде носилац Мелхиседековог свештенства) може уместо молитве посвећења дати молитву поред гроба.

Набавка црквених материјала и проналажење података о породичној историји

Црквене вође и остали чланови могу набавити црквене материјале, укључујући Света писма, курсеве за проучавање, црквене часописе, свету одору и храмску одећу преко свог црквеног дистрибутивног центра или услужног центра, из дистрибутивног центра у Солт Лејку или преко црквеног званичног интернет сајта, који се налази на адреси www.lds.org.

Подаци о раду на породичној историји налазе се на црквеном интернет сајту за породичну историју, који се налази на адреси www.familysearch.org.

ЦРКВА
ИСУСА ХРИСТА
СВЕТАЦА
ПОСЛЕДЊИХ ДАНА

